

F. t. l. om beskæftigelse af ufaglærte arbejdere m. v.

ligt samfundsmæssigt spørgsmål, finder vi det berettiget og nødvendigt at fastsætte en tidsfrist, inden hvilken parterne skal have truffet fornøden overenskomst, og i mangel af en sådan overenskomst at lade et nævn fastsætte de fornødne bestemmelser.

ad § 2.

Det er nødvendigt at nævne, hvad overenskomsterne skal indeholde. Dette er sket under punkterne a, b, c, d, e.

I punkt a bestemmes, at der skal fastsættes en timeløn i oplæringstiden.

Det er ikke forslagsstillernes mening, at man hermed skal prøve på at skabe en egentlig forbundterordning, men blot at fastslå en timebetaling, efter hvilken man kan aflønne dette fagarbejde, for så vidt det udføres af ufaglærte i en oplæringstid. Der skal ikke regnes med, at det er arbejdsløse, der skal til det omhandlede arbejde, men at den senere højere faglærte fortjeneste skal få de bedst kvalificerede ufaglærte arbejdere til at søge arbejdet.

Af punkt b vil det fremgå, at det ikke er hensigten med dette lovforslag at påvirke lønniveauet for de pågældende arter af arbejde, idet de ufaglærte, der går ind til dette arbejde, skal ende med at have samme aflønningsregler og dermed samme fortjenstmuligheder som de faglærte.

Der er altså med dette lovforslag ikke tænkt på at tage stilling til grænsen imellem, hvad der er faglært arbejde, og hvad der ikke er faglært arbejde, men alene at fjerne den underforsyning, der er af arbejdere, der kan udføre arbejdet indenfor visse fag.

Spørgsmålet om, hvorvidt der findes arbejde, som faglærte i praksis nu har eneret på, men som i al almindelighed burde frigives til ufaglærte, berøres ikke af nærværende lovforslag, altså f. eks. ikke, hvilke arbejder ved det utraditionelle byggeri de faglærte og de ufaglærte skal udføre.

Under punkt c er det fastslået, at der om nødvendigt skal finde en deling sted af betalingen for de forskellige arbejdsprocesser. Begrundelsen herfor er, at det ofte er således, at flere dele af et arbejde er samlet under en fælles betaling. En sådan samlet betaling må deles, hvis arbejdet skal deles mellem faglærte og oplærte arbejdere.

Under punkt d siges det, at der må sættes bestemmelser om, hvornår der skal være adgang for ufaglærte til at udføre fagarbejde.

Det vil antagelig volde vanskeligheder at for-

mulere de nødvendige regler på dette område, og netop fordi det er vanskeligt, vil det være rigtigt, at lade parterne selv finde frem til de fornødne grænser. For så vidt dette ikke sker, men sagen skal afgøres ved nævnet, vil det ud fra et samfundsmæssigt synspunkt være rimeligt at sætte grænsen i forhold til den gennemsnitlige arbejdsløshed, der samlet findes i landet, for mænd i de tilfælde, hvor arbejdet almindeligvis udføres af mænd, og for kvinder i de tilfælde, hvor arbejdet normalt udføres af kvinder, idet man formentlig hermed vil opnå at få det rigtige forhold imellem de forskellige faggrupper, der må være en forudsætning for fuld beskæftigelse.

Punkt e. Her gives der mulighed for at fjerne overenskomster eller aftaler, der begrænser antallet af lærlinge i faget.

Forslagsstillerne lægger stor vægt på, at man fortsat opretholder lærlingeforholdet ved uddannelse af arbejdere til de forskellige fag. For det første er det utvivlsomt en stor fordel for de unge at lære et fag rent menneskeligt og udviklingsmæssigt, men dernæst må man forudsætte, at arbejdet får en højere kvalitet, når det udføres af mennesker, der har lært faget, end hvis det skal udføres af ufaglærte. Nærværende lovforslag sigter altså ikke på at ændre det traditionelle i oplæring af arbejdskraft her i landet — tværtimod, men alene at fremskaffe det rigtige forhold mellem den arbejdskraft, der er til rådighed i de forskellige fag, for dermed at opnå mulighederne for fuld beskæftigelse og komme bort fra det meget uheldige forhold, at vi her i landet altid har en betydelig arbejdsløshed af ufaglærte, selvom der mangler arbejdskraft på andre områder.

ad § 3.

Bestemmelserne her svarer til den tidligere lov om arbejdsforhold nr. 478 af 14. september 1940 med de nødvendige ændringer, fordi denne lov kun behøver at omfatte organiserede områder.

ad § 4.

Denne giver mulighed for, at der undlades at træffe de i dette lovforslag nævnte bestemmelser indenfor faget, hvor dette ikke kan anses for særlig påkrævet, men sikrer, at folketinget, der gennemfører denne lov, bliver gjort bekendt med, i hvilke fag sagen fremmes mest muligt, og i hvilke fag man undlader at træffe bestemmelserne, for hermed at sikre, at det ønskede mål nås i overensstemmelse med folketingets hensigt.